

arkeologer i Marstrand för att dra upp riktlinjerna för ett forskningsprojekt som syftar till att utvärdera återdeponering som metod, både för Marstrandsprojektet specifikt och för kulturmiljövården i allmänhet. Seminariet arrangerades på initiativ från Bohusläns museum och Stiftelsen Västsvensk Konservatorsateljé i Göteborg. Ytterligare ett seminarium kommer att hållas under hösten med bland annat representanter från länsstyrelsen, Riksantikvarieämbetet och Statens sjöhistoriska museer. Detta seminarium berör framförallt de eventuella juridiska och antikvariska problem som är förknippade med metoden.
Staffan von Arbin, Bohusläns museum

Foto: Staffan von Arbin, Bohusläns museum

Seminariedeltagarna samlade på trappan till Marstrands rådhus.

Återdeponering – en metod för framtiden?
Återdeponeringen av det omfattande fyndmaterialet från undersökningarna i Marstrands hamn 1997–1999 (se MT 3–4/00) är den första storskaliga återdeponeringen av ett arkeologiskt material under vatten. Mycket tyder på att återdeponering av våtfynd är en metod som kommer att tillämpas i allt större utsträckning vid framtida undersökningar. Problemet är att det saknas relevant forskning på området. I slutet av maj samlades därför ett tiotal konservatorer och